

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E., s. r. o.**, X.O.Č., IČ: X., zastúpený: K., s. r. o., J.B., IČO: X. proti žalovanej *1/*: **Z.M.**, R.D., žalovanej *2/*: **JUDr. A.K.**, N.P., správkyňa úpadcu: **Z.M.**, R.D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: **I.N.**, M.Z., zastúpený: JUDr. T.N., advokát, K.N., **o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25Cbi 5/2007, **o námietke zaujatosti sudcu**, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 6. februára 2012, č. k. 21Ncb 2/2012-228, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie **z a s t a v u j e**.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Trnave napadnutým uznesením rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Trnava JUDr. Dagmar Valocká nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25Cbi 5/2007.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v konaní o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky vzniesol žalobca námietku zaujatosti voči sudkyňi JUDr. Dagmar Valockej, ktorá

danú vec prejednávala, z dôvodu, že sudkyňa udržiava úzke vzťahy so žalovanou 2/ a rozhoduje v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 1K 1/2007, ktoré je netransparentné a toleruje sa v ňom rozhodovanie nepríslušného Krajského súdu v Bratislave. Sudkyňa prekáža striktné presadzovanie práva právnym zástupcom žalobcu, ktorý stratil dôveru v jej konanie, čo jej nedáva právo ho šikanovať.

Sudkyňa JUDr. Dagmar Valocká k vznesenej námietke uviedla, že sa vo veci necíti byť zaujatá, k prejednávanej veci nemá žiaden vzťah, právneho zástupcu žalobcu videla prvýkrát v živote na pojednávaní, na ktorom vzniesol námietku zaujatosti a žalovanú 2/ pozná iba ako advokátku a konkurznú správkyňu a nemá k nej žiaden osobný vzťah.

Krajský súd v Trnave po prejednaní veci dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre vylúčenie sudkyne JUDr. Dagmar Valockej z prejednávania a rozhodovania tejto veci. Krajský súd poukázal na ust. § 14 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a uviedol, že podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach. Z tvrdení žalobcu vyplýva, že vzťah sudkyne k účastníčke konania by bol okolnosťou, ku ktorej by bolo možné prihliadať pri posudzovaní dôvodnosti vznesenej námietky. Žalobca však neuviedol žiadnu konkrétnu skutočnosť naznačujúcu existenciu takého vzťahu sudkyne k žalovanej 2/, ktorý by mohol byť prekážkou jej objektívneho postupu a rozhodnutia vo veci. Vzhľadom na uvedené, Krajský súd v Trnave námietke nevyhovel.

Proti napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Trnave podal žalobca dovolanie. Uviedol, že sa nestotožňuje s výrokom a odôvodnením súdu, pretože verne neopisuje skutkový stav. Ďalej uviedol, že nie je pravdou, čo uviedla sudkyňa JUDr. Dagmar Valocká, že právneho zástupcu videla prvýkrát v živote na pojednávaní, na ktorom vzniesol námietku zaujatosti. Bolo viacero konaní, kde bola namietaná sudkyňa zákonnou sudkyňou. Žalobca doložil list zn. 489/09/KM, kde žiadal o vydanie originálu zmenky v konaní vedenom pod sp. zn. 44 Cbi 4/07 a zároveň upozorňoval na neetické chovanie sudkyne. Ďalej poukázal aj na list zn. 488/09/KM. Tiež nie je riešená skutočnosť, že Krajský súd v Bratislave rozhoduje ako druhostupňový súd, i keď má podľa obdobného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR rozhodovať Krajský súd v Trnave. Ako zákonná konkurzná sudkyňa v konaní vedenom pod sp. zn. 41K 1/2007 nezákonný postup nerieši, i keď má o veci vedomosť. Žalobca navrhol, aby bola vec pridelená inému sudcovi aj v tomto konaní.

Žalovaná 2/ vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedla, že dovolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný. Má za to, že nie sú dané dôvody dovolania. Napadnutým uznesením bolo rozhodnuté, že sudkyňa JUDr. Dagmar Valocká nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 25Cbi 5/2007. Rozhodovanie krajského súdu o vylúčení sudcu okresného súdu nemožno stotožňovať s rozhodovaním krajského súdu ako súdu prvého stupňa. Ide o rozhodnutie konečné a vynesené mimo rámca inštančného postupu, v ktorom krajský súd nekoná ako súd prvého stupňa ani ako odvolací súd. Proti takémuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny opravný prostriedok a neexistuje ani žiadny funkčne príslušný súd, ktorý by mohol o takomto prostriedku rozhodnúť. Ďalej podľa názoru žalovanej 2/, v predmetnej veci nebolo možné podať odvolanie, a teda ani dovolanie nie je prípustné. Ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať v zmysle § 103 O. s. p. a dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a preto treba dovolacie konanie zastaviť.

V danom prípade žalobca dovolaním napadol rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, ktorým ako nadriadený súd rozhodol, že sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25Cbi 5/2007.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O. s. p. /prvá veta/, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, z jeho ustanovení možno vyvodiť, že ide o predpoklady, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania, vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (prvá hlava, prvá časť). Bez splnenia týchto predpokladov nemôže súd vo veci konať a vo veci samej rozhodnúť. Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je aj funkčná príslušnosť, z úpravy ktorej

vyplýva, ktorý súd je príslušný konať a rozhodnúť o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Funkčná príslušnosť súdov v druhom stupni súdneho konania je upravená tak, že o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov rozhodujú krajské sudy (§ 10 ods. 1 O. s. p.) a o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa (v konaniach uvedených v § 9 ods. 2 O. s. p.) rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O. s. p.). Iné rozhodnutia krajských súdov alebo najvyššieho súdu nie sú preto spôsobilými predmetmi dovolania.

Funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky určuje len na rozhodovanie o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O. s. p.), ďalej na rozhodovanie o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov odvolacích (§ 10a ods. 1 O. s. p.), na rozhodovanie o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho (§ 10a ods. 2 O. s. p.), na rozhodovanie o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam súdov (§ 10a ods. 3 O. s. p.) a napokon na rozhodovanie o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu (§ 10a ods. 4 O. s. p.).

Podľa § 16 ods. 1 O. s. p. /tretia a štvrtá veta/ o tom, či je sudca vylúčený, rozhodne do desiatich dní od predloženia veci nadriadený súd v senáte; touto lehotou nie je viazaný, ak rozhoduje zároveň o odvolaní. O vylúčení sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodne do desiatich dní iný senát tohto súdu.

Ako vyplýva z citovaného ust. § 236 ods. 1 O. s. p., dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, teda súdu inštančného (rozhodujúceho v inštančnom postupe, t. j. o opravnom prostriedku - odvolaní). V danom prípade Krajský súd v Trnave ako súd nadriadený Okresnému súdu Trnava rozhodoval o vylúčení sudkyne na základe námietky žalobcu, ktorou sa domáhal vylúčenia sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci. Krajský súd v danom prípade nerozhodoval ako odvolací súd, resp. jeho rozhodnutie nebolo výsledkom prieskumnej činnosti v odvolacom konaní. O vylúčení alebo

nevyklúčení sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci nerozhoduje krajský súd v inštančnom postupe, ale ako nadriadený súd. Takéto jeho rozhodnutie teda nie je rozhodnutím odvolacieho súdu. Dovolanie proti nemu je preto vylúčené a z vyššie uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na jeho prejednanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že aj v prípade, ak by sme podanie žalobcu z 24. apríla 2012, označené ako Dovolanie, posúdili podľa obsahu ako odvolanie proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu, chýbala by Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky funkčná príslušnosť na jeho prejednanie. Z ust. § 201 O. s. p. vyplýva, že účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklúčuje. V danej veci však rozhodnutie krajského súdu nie je rozhodnutím súdu prvého stupňa, ale rozhodnutím súdu nadriadeného, proti ktorému nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokolvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Vzhľadom na uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že na prejednanie dovolania podaného žalobcom Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky chýba funkčná príslušnosť. Keďže chýbajúca funkčná príslušnosť predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, dovolacie konanie bolo treba v zmysle § 104 ods. 1 v spojení s § 243c O. s. p. zastaviť.

O trovách dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 243b ods. 5 O. s. p., § 224 ods. 1 O. s. p. a § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. a žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal, keďže dovolacie konanie bolo zastavené.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. augusta 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová